

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į tai, kad Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio k punkte numatytos „paramos schemas“, apimančios fiskalines paskatas, kurias sudaro mokesčių sumažinimas, atleidimas nuo mokesčių ir mokesčių grąžinimas, yra priemonės, skirtos įgyvendinti Direktyvoje 2009/28/EB numatytus atsinaujinančių energijos išteklių vartojimo tikslus, tokios paskatos ar priemonės yra privalomos ir saisto valstybės nares ir yra tiesioginio veikimo, taigi, jas gali nurodyti ir jomis gali remtis atitinkami privatūs asmenys vykstant bet kokiai viešai, teisminei ar administracinei procedūrai?
2. Ar, atsižvelgiant į tai, kad kaip „paramos schemas“, minimos pirmame klausime, įvardijamos fiskalinio paskatinimo priemonės, kurias, „be kita ko“, sudaro mokesčių sumažinimas, atleidimas nuo mokesčių ir mokesčių grąžinimas, reikia suprasti, kad tokios paskatos konkrečiai apima neapmokestinimą, t. y. draudimą numatyti bet kokią specifinį ar vienkartinį mokestį už energiją iš atsinaujinančių šaltinių šalia bendrų mokesčių, kuriais apmokestinama ekonominė veikla ir kurie taikomi už elektros energijos gamybą? Be to, kartu keliamas ir kitas klausimas: ar nurodytas bendras draudimas apima ir draudimą vienu metu taikyti kelis bendrus ar vienkartinius mokesčius, numatyti dvigubą apmokestinimą ar dalinį jų sutapimą įvairiose veiklos, susijusios su energijos iš atsinaujinančių išteklių gamyba, stadijose, darant poveikį pačiam apmokestinimo nagrinėjamu mokesčiu už vėjo energiją momentui?
3. Jeigu į pirmesnį klausimą būtų atsakyta neigiamai ir pripažinus, kad atsinaujinančių išteklių energija gali būti apmokestinta, ar pagal Direktyvos 2008/118/EB 1 straipsnio 2 dalį sąvoką „specifiniai tikslai“ reikia aiškinti taip, kad turi būti siekiama išimtinio tikslo, ir kad, be to, mokestis, kuriuo apmokestinama atsinaujinančių išteklių energija, pagal struktūrą turi būti visiškai nefiskalinio, o ne tik biudžetinio ar pajamų surinkimo pobūdžio?
4. Ar pagal Direktyvos 2003/96/EB 4 straipsnį, kuriame, nurodant apmokestinimo lygius, kuriuos valstybės narės turi taikyti energetikos produktams ir elektros energijai, atsižvelgiama į direktyvoje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius, kurie suprantami kaip visų tiesioginių ir netiesioginių mokesčių, taikomų tokiems produktams jų atidavimo naudoti momentu, bendra suma, šią bendrą sumą reikia suprasti taip, kad nustatant pagal direktyvą reikalaujamą apmokestinimo lygį negalima įtraukti nacionalinių mokesčių, kurie nėra visiškai fiskalinio pobūdžio tiek atsižvelgiant į jų struktūrą, tiek į specifinį tikslą, aiškinamą pagal atsakymą, kuris bus pateiktas į pirmesnį klausimą?
5. Ar Direktyvos 2009/28/EB 13 straipsnio 1 dalies e punkte vartojamas terminas „mokestis“ yra autonominė Sąjungos teisės sąvoka, kurią reikia aiškinti plačiai, kaip reiškiantį mokestį bendrąja prasme ir kaip jo sinonimą?
6. Jeigu į pirmesnį klausimą būtų atsakyta teigiamai, keliamas toks klausimas: ar minėto 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti mokesčiai, kuriuos turi mokėti vartotojai, gali apimti tik tokias rinkliavas ar mokesčius, kurie skirti prireikus kompensuoti žalą, kuri [energetikos produktais ir elektros energija] padaroma aplinkai, ir iš kurių surinkta suma siekiama atlyginti tokio neigiamo poveikio ar neigiamų pasekmių nulemtą žalą, tačiau negali apimti mokesčių ar sumų, kurie renkami už aplinką neteršiančią energiją ir kuriais visų pirma siekiama biudžetinio tikslo arba tikslo surinkti pajamų?

2016 m. balandžio 20 d. Administrativen sad – Varna (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje MIP-TS OOD/Mitnitsa Varna

(Byla C-222/16)

(2016/C 243/22)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad – Varna

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: „MIP-TS“ OOD

Atsakovas: *Nachalnik na Mitnitsa Varna*

Prejudicinis klausimas

Ar patenka į 2011 m. rugpjūčio 3 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 791/2011 1 straipsnio 1 dalies taikymo sritį tinklinių stiklo pluošto audinių, kurių akučių ilgis ir plotis didesni nei 1,8 mm, o svoris didesnis nei 35 g/m² (išskyrus stiklo pluošto diskus), kurių KN kodai šiuo metu yra *ex* 7019 51 00 ir *ex* 7019 59 00 (TARIC kodai 7019 51 00 10 ir 7019 59 00 10), dėl kurių 2012 m. balandžio 10 d. deklaruota muitinės procedūra „išleidimas į laisvą apyvartą ir galutiniam vartojimui“, nurodant, kad jie yra Tailando kilmės ir išsiųsti iš šios valstybės, tačiau faktiškai kyla iš Kinijos Liaudies Respublikos ir ši kilmė nustatyta OLAF atlikus tyrimą ir parengus ataskaitą, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente Nr. 1073/1999, importas.

2016 m. balandžio 20 d. Varhoven administrativen sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas kaip Svilengrado muitinės teisių perėmėjas*

(Byla C-224/16)

(2016/C 243/23)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Varhoven administrativen sad

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)*

Atsakovas: *Nachalnik na Mitnitsa Burgas kaip Svilengrado muitinės teisių perėmėjas*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar siekiant išvengti prieštaringos teismo praktikos Teisingumo Teismas turi jurisdikciją aiškinti TIR konvenciją, Europos ekonominės bendrijos vardu patvirtintą Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2112/78⁽¹⁾ dėl Muitinės konvencijos dėl tarptautinio krovinių gabenimo su TIR knygelėmis (TIR konvencija) 1975 m. lapkričio 14 d. Ženevoje sudarymo (OL L 252, 1978, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 1 t., p. 208; Europos Bendrijoje įsigaliojo 1983 m. birželio 20 d.), taip, kad jo išaiškinimas būtų privalomas valstybių narių teismams, jei tai susiję šios konvencijos 8 ir 11 straipsniuose reglamentuojama sritimi, kai nagrinėja klausimą, ar garantuojančiajai asociacijai kyla atsakomybė, nustatyta taip pat Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento⁽²⁾ 457 straipsnio 2 dalyje?
2. Ar aiškinant Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 457 straipsnio 2 dalį, siejamą su TIR konvencijos 8 straipsnio 7 dalimi (dabar – 11 straipsnio 2 dalis) ir jų aiškinamosiomis pastabomis, galima laikyti, kad tokiu kaip nagrinėjamas atveju, kai TIR konvencijos 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos sumos tampa išieškotinos, prieš pateikdamos reikalavimą garantuojančiajai asociacijai muitinės įstaigos turi reikalauti, jei įmanoma, kad jas sumokėtų tiesioginis skolininkas – TIR knygelės turėtojas?